

Opening 11-daagse Inleiding Ieper, 29 juni 2012

Geachte minister-president, parlementsleden, burgemeester, schepenen en gemeenteraadsleden,
mevrouw Peleman, familie Peleman,
Geachte Ieperlingen,
Geachte aanwezigen,
Beste Vlaamse vrienden

Intro: filmpje 'HAKA' van Nieuw-Zeelandse nationale rugbyploeg
<http://youtu.be/O7ncpkQaBKc>]

U herkende ongetwijfeld de HAKA, een wereldberoemd symbool van Nieuw-Zeeland. De Nieuw-Zeelanders wonnen - tussen haakjes – de wereldbeker rugby. Vlamingen leerden deze symbolische strijddans kennen nadat we dit filmpje als captatio benevolentiae gebruikten voor ons congres op 8 oktober over 'De waarden van symbolen' waar we de 'Grote Prijs minister-president van Vlaanderen' lanceerden. Dezelfde middag nam het VRT-journaal het over als intro. Intussen is het een eigen leven gaan leiden hier in Vlaanderen. In ieder geval, de Haka ontroert mij iedere keer weer omwille van het verhaal dat er achter steekt en omwille van de boeiende pakkende symboliek.

1

U ziet hier intussen achter mij de e-mail die ik kreeg van de ambassade van Nieuw-Zeeland nadat ik hem het VRT-nieuwsfilmpje had toegestuurd. Ik vond het HAKA-filmpje de ideale aandachtstrekker voor vandaag.

Want, geachte aanwezigen, het is voor mij als voorzitter van de 11-daagse Vlaanderen Feest! vandaag een heugelijke dag. Hier in deze prachtige eeuwenoude Vredesstad - of Kattenstad als u wil - mogen wij de 10ste editie van 'Vlaanderen Feest!' plechtig openen. En wie kunnen we deze eer en groot genoeg beter gunnen dan onze Vlaamse minister-president?!

Mijnheer de burgemeester, wij hadden ons voor de opening van de 11-daagse geen mooier kader kunnen voorstellen. Hartelijk dank voor de gastvrijheid. Deze locatie is zonder meer symbolisch. In heel Vlaanderen vinden er feesten tijdens deze 11-daagse plaats naar aanleiding van een historische gebeurtenis meer dan 700 jaar geleden. En deze stad speelde een hoofdrol in wat uiteindelijk een vervolgverhaal zou worden. Een vervolgverhaal vol van symboliek, met spannende en minder spannende momenten, met pieken en dalen en met heel wat hoofdrolspelers. Ik denk aan de Vlaamse overheid, de lokale gemeentebesturen, verenigingen en zijn burgers tussen wie wij met Vlaanderen Feest! de band willen versterken. Wij geven bovendien een aanzet om zo veel mogelijk Vlamingen te betrekken, met de nadruk op "samenhorigheid" als aanloop naar onze Vlaamse feestdag.

De hoofdstukken die zich afspelen in de duizenden buurten- en verenigingen in heel Vlaanderen zijn absoluut de moeite waarde om te lezen. (Hier in Ieper alleen al zijn er 11 buurtfeesten.)

Dat geldt evenzeer voor de hoofdstukken die onze Vlaamse steden en gemeenten voor hun rekening nemen. Ik noem er slechts drie.

Noteer zeker 6 juli wanneer Rugbyclub Dendermonde een Gulden Spoor voor Maatschappelijke Uitstraling in **Dendermonde** krijgt als organisator van het internationale evenement Flanders Open Rugby. Daar waren vorige maand maar liefst 76 deelnemende ploegen goed voor meer dan 1.600 rugbyspelers uit 15 landen van over heel de wereld aanwezig, zelfs uit Rusland, Zuid-Afrika en Nieuw-Zeeland. Vlaanderen op de kaart zetten, zou de titel van dit hoofdstuk kunnen zijn. Ik denk ook aan **Brugge** waar op 10 juli dr. Frans Debrabandere namens onze Beweging Vlaanderen-Europa een Gulden Spoor voor Culturele Uitstraling zal krijgen.

En op 11 juli vindt in **Sint-Truiden** de absolute climax plaats met de toekenning van de Orde van de Vlaamse Leeuw aan Richard Celis, in aanwezigheid van onze Vlaamse minister-president.

Het feest van onze Vlaamse Gemeenschap op 11 juli heeft door al deze (vervolg)verhalen niet alleen een feestelijke en sociale glans gekregen. Het ook de dag bij uitstek geworden om even stil te staan bij en dankbaar te zijn voor wat Vlaanderen al bereikt heeft en om zich bewust te zijn van de uitdagingen voor de toekomst.

Waar wil Vlaanderen naartoe? Wat wil Vlaanderen bereiken? Het zijn belangrijke vragen waar wij tijdens onze campagne 'Vlaanderen Feest' en met onze Beweging Vlaanderen-Europa alle Vlamingen willen over informeren, inspireren en motiveren met de bedoeling Vlaanderen op de kaart te zetten.

Een land met samenhang, met een identiteit, komt op voor zijn belangen, vecht voor zijn welvaart, zijn mensen. Voor de toekomst van de Vlamingen is daarom dit project 'Vlaanderen Feest' van wezenlijk belang.

Het diaboliseren van nationalisme, identiteit en eigen symbolen is echter jammer genoeg haast een mantra geworden van de politieke correctheid.

Nochtans zijn internationaal gerenommeerde onderzoekers het erover eens dat identiteit hét antwoord is op de mondialisering. Het is de enige manier om te participeren aan grotere gehelen. De wetenschap is het er overigens over eens: pas in de groep kan de mens tot zijn volledige ontplooiing komen. Het gevoel ergens bij te horen, is even essentieel voor zijn evenwicht als zijn streven naar een individuele autonome identiteit. Of om het met de woorden van Mahatma Gandhi te zeggen: "Om internationalist te zijn, moet je eerst nationalist zijn. De inzet voor de eigen natie is niet in tegenspraak met de inzet voor de wereldgemeenschap."

Kortom: wij zijn ervan overtuigd dat het gewicht van onze taal en cultuur in Europa en de wereld zal afhangen van de innerlijke kracht ervan en van ons zelfrespect. Wij dragen daarvoor als Vlamingen allemaal een grote verantwoordelijkheid. Wij hebben allemaal een taak, een opdracht. Uit onderzoek blijkt immers het belang van samenwerking met de eigen burgerlijke samenleving.

Elke Vlaming moet het imago van Vlaanderen naar buiten brengen en gebruikt daarvoor best de eigen vertrouwde historisch gegroeide symbolen.

Elke Vlaming is ambassadeur en moet m.a.w. aan 'publieksdiplomatie' doen. Vergeet dus niet als u straks op vakantie vertrekt, als u naar een internationaal vakcongres gaat, bij commerciële buitenlandse contacten, bij al uw verbroederingsinitiatieven: stop naast de wandel- en fietsroutes van de tot de verbeelding sprekende Vestingen, Hoornwerkpark, Verdronken Weide en de Palingbeek, zeker ook een folder van het nagelnieuwe In Flanders Fields Museum en een aantal folders van onze Vlaamse kust- en kunststeden in uw tas. En: zet Vlaanderen als een volleerd diplomaat op de kaart. Succes verzekerd. Ik garandeer: je zit nooit om een gespreksonderwerp verlegen.

Geachte dames en heren,

Dat identiteit en diversiteit paradoxaal genoeg samengaan, hebben we de afgelopen weken in de Wereldbeker Voetbal kunnen vaststellen. De meeste landenploegen kennen een heel diverse (multiculturele) samenstelling. Vele spelers komen uit voormalige kolonies of zijn genaturaliseerd. Dit belet echter niet dat ze als volwaardige nationale ploeg worden toegejuicht door honderdduizenden die zich identificeren met hun spelers, hun ploeg, hun land, hun volk, hun symbolen.

En die symbolen spelen vandaag een hoofdrol in ons vervolgverhaal met als laatste hoogtepunt tot hiertoe ons congres van 8 oktober jl. waar we niet alleen de Haka lieten zien maar ook een aantal sprekers het belang en de waarde van symbolen zoals de Haka onderstreepten.

Ik denk bv. aan prof. dr. Ludo Beheydt die in mentaal probeerde uit te leggen waarom symbolen een absolute noodzaak zijn voor een gemeenschap. De mens heeft nu eenmaal behoefte aan uiterlijke tekens om zijn gedeelde identiteit mee te bevestigen, om zijn behoefte aan samenhang uit te drukken. Daar is niets mis mee, vertelde hij. Hij wees er ons op dat symbolen reacties en emoties opwekken omdat ze staan voor waarden. Het leeuwsymbool staat voor een van onze identiteiten. Met dat leeuwsymbool maken wij kenbaar dat wij deel uitmaken van een gemeenschap, dat wij een betekenisnetwerk delen. Het is een uiting van een zeer menselijk verlangen naar geborgenheid en verbondenheid.

Dat leeuwsymbool kan als gemeenschapssymbool uitdrukking geven aan herkenning, erkenning, verbondenheid en solidariteit,

als een paraplu waaronder we samen schuilen,

als gemeenschappelijk verweer tegen de anonimisering en de vervreemding die de interculturele maatschappij bedreigen.

Hij drukte de hoop uit dat het leeuwsymbool uiteindelijk als een permanente uitnodiging mag fungeren en niet als een symbool van uitsluiting.

Marketeer Jan Callebaut stelde - op basis van een onderzoek dat hij voerde in opdracht van de Vlaamse overheid - dat de buitenlandse onderzoeker vindt dat Vlamingen hun troeven moeten expliciteren, zich moeten linken aan de internationale instellingen, over de economische locaties moeten praten en het onthaal en de communicatie moeten verbeteren, onder meer op internationale beurzen.

Hij beklemtoonde ook dat we de parels van ons onderwijssysteem moeten blootleggen. Een bijzonder actueel thema vandaag. Als taalbeleidcoördinator van de tweede grootste hogeronderwijsinstelling in Vlaanderen ervaar ik elke dag dat het met de taalvaardigheid van een meerderheid van jonge mensen minder en minder goed gaat. Ik hoop dat onze politici hun zware verantwoordelijkheid beseffen en erop toezien dat er bij de hervorming van het secundair onderwijs geen verdere nivellering naar beneden zal plaatsvinden.

De Gulden Sporenslag is hét symbool tijdens de jaarlijkse 11-daagse aanloop van Vlaanderen Feest! naar de Vlaamse feestdag met de uitreiking van de diverse Gulden Sporen aan verdienstelijke Vlamingen, een elite die ons vooruit stuwt en ons een toekomst geeft.

Vlaanderen verenigde in 1302 zijn elite. De lokale adel, haar bondgenoten, de intellectuelen en het kruim van de handwerklieden kwamen in verzet tegen de Franse overheersing en tegen de uitbuiting van het gewone volk.

Wij zijn nu 710 jaar later.

Buiten enkele banken 'van hier' zijn de banken en de energiesector grotendeels in Franse handen. De waarborgen en dus de financiële risico's zijn een blijvende bedreiging voor de nog steeds

vooral Vlaamse belastingbetaler. Want ondertussen schreeuwt het zuiden van Europa - dat aan de taalgrens begint - zagezegd om solidariteit maar eigenlijk om eenzijdige transfers.

Is onze elite, zijn onze intellectuelen en zijn onze handwerklieden nog bereid om zich in te zetten voor het welzijn van de gewone Vlaming?

Veel belangengroepen met in hun spoor talrijke BV's - of eigenlijk BB's - alvast niet.

Deze zelfverklaarde progressieven conserveren liever het status quo, bevreesd als ze zijn voor de meer dan noodzakelijke Copernicaanse revolutie.

Mag er nog elitarisme zijn?

In het onderwijs zweert men intussen blijkbaar het elitedenken af.

Egalisering in plaats van profileren. Veralgemening in plaats van specialisering.

Laat ons in 's hemelsnaam ons onderwijs, een van onze belangrijkste troeven in Vlaanderen, kwaliteitsvol houden, is mijn oproep naar alle betrokken beleidsmakers vandaag. Zowel in het secundair onderwijs als in ons hoger onderwijs waar we er moeten op toezien dat het Algemeen Nederlands de standaardtaal blijft, ondanks het nieuwe decreet op de taalregeling.

Terug naar Jan Callebaut die de terechte vraag stelde hoe ons nationaal symbool de Vlaamse leeuw ons kan helpen om een symbolische taal te ontwikkelen die ons een kans geeft om onze troeven te laten ontdekken door buitenlanders, om een positieve attitude erdoor te krijgen, een positief geladen state of mind rond Vlaanderen de wereld in te sturen. Als we relevant willen zijn als Vlaanderen dan moeten we ons imago- en reputatiemanagement aansturen dat de beeldvorming positief bij internationale stakeholders beïnvloedt.

We stapten met een aantal actoren in de Vlaamse Beweging mee in het vervolgverhaal en lanceerden een uitdaging naar jong creatief Vlaanderen. Niet om ons te wentelen in ons verleden, maar om ons een moderne taligheid aan te reiken waarmee we onze waarden en symbolen op een uitnodigende manier kunnen communiceren en promoten.

We wisten minister-president Kris Peeters te overtuigen om de tweejaarlijkse 'Grote Prijs minister-president van Vlaanderen' als naam aan onze uitdaging mee te geven. Hij vertelde op 8 oktober dat dit past in het positief en authentiek merkverhaal over Vlaanderen.

We houden de spanning er nog even in.

U hoort straks wie de jury als winnaar uitverkoos. En u krijgt van Ludwig Van den Meersschaut, adviseur beeldvorming en reputatie van de Vlaamse overheid, iets meer inhoudelijke informatie over het Vlaamse merkenverhaal dat hij hier vandaag lanceert. Symbolischer kan het trouwens niet, bij deze opening van de 11-daagse Vlaanderen Feest!

In ieder geval, de reacties in de pers na dit congres over "De waarde van symbolen" waren gigantisch en ze kwamen niet alleen uit eigen land maar ook van over de hele wereld. Ik geef u een tweetal citaten:

Wim Schamp zei in de Ochtendshow van Peter Van de Veire op Q-muziek:

"Met de leeuw is niets mis mee. Denk maar aan de succesvolle Leeuw de Lion King of de stad Lille waar ze hun leeuw koesteren."

En David Mitchell, columnist voor de Britse krant The Guardian: *"Behalve dat jezelf voorstellen als een vleesetend roofdier exact de opschepperige bullsbits is die grote investeerders cool vinden, denk ik niet dat dit stuk historisch erfgoed door de internationale gemeenschap letterlijk wordt geïnterpreteerd. [...] Geloof mij, Vlaanderen is beter af met een leeuw."*

En vandaag verscheen in een Vlaamse krant een volledig bladzijde met als titel "Vlaamse leeuwen zingen" [...] "overal te land" het Nederlandstalige lied".

Zei ik eigenlijk al: "dit is vandaag een heugelijke dag!?" Deze 11-daagse kan wat mij betreft niet meer stuk.

Geachte aanwezigen

Waar het hart van vol is, loopt de mond van over. Ik kan het niet genoeg herhalen: het is voor mij als voorzitter van de Beweging Vlaanderen-Europa vandaag een heugelijke dag.

Zo dadelijk mag ik voor het eerst - u hoort het goed - voor het eerst een Gulden Spoor voor Economische Uitstraling uitreiken aan een vrouw. Een vrouw die bovendien garant staat voor **baanbrekend vakmanschap**. Het glazen plafond van de Vlaamse Beweging is hiermee doorbroken. Vrouwelijke Sporendragers op het vlak van cultuur, ja die zijn er al. Maar zei ene Clinton niet een twintigtal jaar geleden tijdens zijn presidentiële campagne: "It's all about the economy, stupid"?

De Beweging Vlaanderen-Europa reikt ieder jaar tijdens de 11-Daagse een Gulden Spoor voor Economische Uitstraling uit. Een jury met leden uit de breed-economische sector selecteert daarvoor een persoon of instantie die door zijn engagement of prestatie een markant spoor trekt op sociaal-economisch vlak en daarbij een positieve betrokkenheid op de Vlaamse samenleving aan de dag legt.

Wie de Gulden Spoor voor economische uitstraling als ondernemer wint, zit gelukkig op het goede spoor. De statistieken zijn gunstig. We hebben intussen al een indrukwekkende lijst van 'grote Vlamingen' opgebouwd.

Ik denk aan onder meer aan Urbain Van Deurzen, Piano's Chris Maene, Dirk Vyncke en Studio 100. Er is nog een fraai leven na de Gulden Spoor, in tegenstelling tot sommige andere awards voor ondernemers waarop welhaast een vloek rust. Mevrouw Peleman, u kunt dus straks dit ereteken met een gerust gemoed in ontvangst nemen.

En als het over economische troeven van Vlaanderen gaat, dan hoort daar zeker de kracht van onze familiebedrijven bij. Het cliché "de grootouders richten een bedrijf op, de ouders maken het groot en de kleinkinderen verspillen het fortuin" is zeker niet van toepassing op het familiebedrijf dat we vanavond in de schijnwerpers plaatsen.

Het is te zeggen: de twee eerste stellingen wel maar de derde allerminst.

Zeven jaar geleden werd Esmeralda Peleman als prille dertiger CEO van het familiebedrijf Peleman Industries. Zij trad zo als jonge ondernemer in de voetsporen van haar grootvader en vader.

Grootvader Peleman was in de jaren '30 begonnen met een plasticfabriekje in Ruisbroek dat hij in 1976 overliet aan zijn zoon Guido. Maar helaas. Velen onder u zullen zich nog de tragische beelden herinneren van de grote overstroming die het dorp datzelfde jaar nog teisterde. Ook de familie Peleman verloor alles in die natuurramp.

Gelukkig bleef zoon Guido niet bij de pakken zitten. Hij werd distributeur voor één van zijn voormalige concurrenten. Hij zag ook een gat in de markt. Meer dan de klassieke ringmap voor documenten bestond er toen nog niet, constateerde hij. En dus kwam hij op de propfen met een primeur onder de vorm van gebonden presentatiekaftjes. Zoals de meeste succesrijke uitvindingen: eenvoudig, maar je moet er maar opkomen!

Guido Peleman patenteerde zijn ontwerp en bouwde er een nieuw bedrijf mee op. Het zou de wereld gaan veroveren als Unibind. Het diversifieerde zich verder onder de huidige koepel 'Peleman Industries'.

De thuishaven voor het grootste deel van de wereldwijde productie is en blijft Puurs. Om maar te zeggen dat dit dorp nog meer te bieden heeft dan de woonplaats van onze Vlaamse minister-president.

In 2005 gaf vader Peleman de operationele fakkel door aan zijn twee dochters.

Brigitte werd verantwoordelijk voor het Amerikaanse continent.

Esmeralda kwam aan het stuur van de bedrijfsleiding voor de rest van de wereld: Europa, Afrika, Oceanië, China, het Midden Oosten.

Zij kwam daarmee aan het hoofd van een Vlaams bedrijf dat wereldtop is in bindsystemen voor documenten en fotoprints. Alleen al in de Benelux loopt het klantenbestand op tot meer dan 50.000 bedrijven. Wereldwijd heeft Peleman Industries meer dan 100 verkooppunten.

Ondernemingen en organisaties van Afrika tot in Amerika presenteren zichzelf in mapjes van het Vlaamse Unibind.

Het ene, eerste presentatiekaftmodel van vader Peleman heeft intussen meer dan 20.000 verschillende variaties.

De opmars van de digitale fotografie werd beantwoord met speciale fotomapjes voor digitale foto's.

Daarnaast biedt Peleman Industries ook een onlinedienst aan om wereldwijd boeken op bestelling te drukken, in te binden en te verzenden voor de bedrijfs- en consumentenmarkt.

Ondernemen was nochtans niet Esmeralda Pelemans grote jeugdroom, gaf ze zelf toe in een gesprek met De Tijd. "Ikzelf noch mijn zus had gedacht in het bedrijf te komen. We dachten lang dat je daarvoor ingenieur moest zijn, zoals vader. En dat was ons ding niet. Nee, mijn zus wilde notaris worden, en ik jeugdrechter."

Esmeralda Peleman werd dus advocate en wilde zich liefst van al specialiseren in jeugdrecht. Maar na een stage op de jeugdrechtbank ging ze twijfelen. Ze liet zich door haar vader overtuigen om toch in het bedrijf te stappen en begon op haar 24ste helemaal onderaan de ladder. Het werd haar al snel duidelijk dat ze eigenlijk nog alles te leren had. Maar dat deed ze dan ook. Allicht niet toevallig stipte Esmeralda ooit in een interview "Grenzen verleggen" aan als de belangrijkste les die ze van haar vader geleerd heeft.

Haar bedrijf mocht al de unieke eer genieten om twee jaar achter elkaar door Trends bekroond te worden tot snelst groeiende middelgrote onderneming.

Of ze nog veel tijd kan vrijmaken voor haar hobby's zoals yoga, skiën en waterskiën, weet ik eigenlijk niet. Wat wel vaststaat, is dat ze Peleman Industries succesrijk door de economische crisis loodst. Met grote zorg voor behoud van tewerkstelling van haar meer dan 400 werknemers.

En met visie als we haar drie aandachtspunten lezen die volgens haar essentieel zijn om als Vlaamse kmo stand te blijven houden en te groeien in de internationale economie:

- ten eerste constant blijven innoveren,
- ten tweede niet alleen nieuwe producten ontwikkelen maar ook voortdurend bedrijfsprocessen verbeteren
- en ten derde leren omgaan met verschillende culturen op de wereldmarkt

Wij kunnen Esmeralda Peleman allicht niet beter aan u voorstellen dan met de omschrijving die Luc De Bruyckere, de voorzitter van het ondernemingsnetwerk Voka, van haar gaf.

“Toen ik voorzitter werd van Voka heb ik verschillende jonge ondernemers uitgenodigd om mee na te denken over het ondernemerschap in Vlaanderen. Bij die ontmoetingen is Esmeralda Peleman me bijzonder opgevallen. Omdat ze een jonge vrouw is op de eerste plaats, want zo zijn er niet veel in de ondernemerswereld. Ze staat zonder Dolle Mina-allures haar vrouwtje in een mannenwereld. Ze is assertief zonder agressief te zijn.

Esmeralda is ook een echte entrepreneur. Ze blijft innoveren en werkt hard aan de internationale uitstraling van het bedrijf dat haar vader oprichtte. Maar ze heeft ook oog voor meer dan ondernemen alleen. Ze staat open voor hoe Vlaanderen er vandaag uitziet: divers en multicultureel. Dat weerspiegelt zich in haar personeelsbeleid. Inzake integratie van allochtone werknemers geeft Esmeralda het juiste voorbeeld. Ook het idee van duurzaam ondernemen, brengt ze zonder grote woorden in de praktijk”.

Tot zover Luc De Bruyckere. Misschien ligt de belangrijkste motivatie van Esmeralda Pelemans' ondernemer zijn, uiteindelijk wel in het motto dat KMO Insider van haar bij wijze van oneliner ooit optekende: "Wat je van anderen eist, moet je zelf doen".

Ghandi zei al dat we zelf de verandering moeten zijn die we in deze wereld willen bereiken. Dat zal Esmeralda Peleman blijven doen en zij spoort Vlaanderen aan hetzelfde te doen. Daarvoor verdient zij onze bijzondere waardering. Daarvoor verdient zij een Gulden Spoor. Esmeralda Peleman werd door de jury dan ook met recht en reden uitgeroepen tot laureaat van de Gulden Spoor voor Economische Uitstraling 2012.